NORAKSTS
Lieta Nr.A42728309
A00129-10/42

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2010.gada 22.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Šļakota,

piedaloties pieteicējam *A.K.*, atbildētāja Rēzeknes pilsētas un rajona policijas pārvaldes pārstāvei *M.L.*, tulcei *D.J.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.K.* pieteikuma par Rēzeknes pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieka 2009.gada 25.februāra lēmuma „Par apstrīdēto administratīvo aktu administratīvā pārkāpuma lietā 033/PB764391" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rēzeknes pilsētas un rajona policijas pārvaldes (turpmāk – Rēzeknes PRPP) Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors 2009.gada 21.janvārī plkst.9.00 sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PB764391 par *A.K.* (turpmāk – pieteicējs) izdarīto administratīvo pārkāpumu. Konstatēts, ka pieteicējs Rēzeknē, Blaumaņa un Varoņu ielas krustojumā, vadot automašīnu KIA Sorento, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, neizpildīja 207.ceļa zīmes (neapstājoties tālāk braukt aizliegts) prasības.

Nav ievērotas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 281.5.punkta prasības un ir izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{27}panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Pieteicējam piemērots naudas sods Ls 20 apmērā.

[2] Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, Rēzeknes PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieks 2009.gada 25.februārī pieņēma lēmumu „Par apstrīdēto administratīvo aktu administratīvā pārkāpuma lietā 033/PB764391" (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu 2009.gada 21.janvāra lēmumu Nr.PB764391.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Kā tas izriet no pieteicēja apstrīdēšanas iesnieguma un *Ļ.K.* paskaidrojuma, pieteicējs apturēja savu transportlīdzekli ar mērķi aprunāties ar *Ļ.K.*, nevis lai pārliecinātos par satiksmes drošību. To, vai pieteicējs bija apturējis savu transportlīdzekli tieši pirms Varoņu ielas brauktuves malas, *Ļ.K.* neredzēja.

[2.2] Attālums no Varoņu ielas brauktuves malas līdz 207.ceļa zīmei ir 4,9 metri, bet līdz iebrauktuvei mēbeļu darbnīcas teritorijā – 10,3 metri. To netieši (nenorādot precīzus izmērus) apliecina apstrīdēšanas iesniegumam pievienotā shēma, kuru ar saviem parakstiem apstiprināja pieteicējs un *Ļ.K.*

Apstrīdēšanas iesniegumā norādīts, ka policijas darbinieks, ieņemot pozīciju pie veikala „KlasO" iebrauktuves, varēja redzēt tikai pašu zīmi un nevarēja redzēt, kas notiek 2-3 metrus iepriekš. Līdz ar to pieteicējs netieši norāda, ka viņš apturēja

automašīnu uz Blaumaņa ielas pretī iebrauktuvei mēbeļu darbnīcas teritorijā ar mērķi aprunāties ar *Ļ.K.*, nevis to apturēja tieši pirms Blaumaņa un Varoņu ielas krustojuma.

[2.3] No vietas Varoņu ielā, kur 2009.gada 21.janvārī atradās policijas postenis, ir labi pārredzams Blaumaņa un Varoņu ielas krustojums un 207.ceļa zīme. Šo faktu apliecina lietā esošā fototabula.

[2.4] Iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PB764391, policijas darbinieku dienesta ziņojumiem, notikuma vietas apskates shēmu un fototabulu, kā arī netieši ar paša iesniedzēja sūdzību un tai pievienoto shēmu.

[3] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu, kurā lūdza Lēmumu atcelt.

Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Ceļu satiksmes noteikumu 281.5.punkts neparedz attālumu, kur ir jāapstājas un jādod ceļš transportlīdzekļiem, kuri brauc pa šķērsojamo ceļu. Minētā prasība tika izpildīta, ko var apliecināt arī liecinieki – *K.K.*, kura brauca aiz pieteicēja un *Ļ.K.*, ar kuru pieteicējs runāja, kad bija apstājies pirms „stop" zīmes.

[3.2] No savas apstāšanās vietas pieteicējs labi pārredzējis ceļu, pārliecinoties par drošību un nevienam netraucējot ir turpinājis kustību. Pieteicējs norāda, ka nebija nepieciešamības apstāties vēlreiz. Ceļu satiksmes noteikumu 281.5.punkta prasības tika izpildītas.

Rēzeknes PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieks neapstrīd apstāšanās faktu, kā arī to, ka no pieteicēja apstāšanās vietas ceļš ir labi pārredzams.

[3.3] Pieteicēja vainas pierādīšanai izmantots tikai policijas darbinieka protokols un policijas darbinieku ziņojumi, bet liecinieku liecības nav ņemtas vērā.

[3.4] Pieteicējs izsaka pieņēmumu, ka policijas darbiniekiem ir plāns sodu iekasēšanai un viņi ir ieinteresēti sastādīt protokolus neatkarīgi no tā, vai ir izdarīts pārkāpums.

[4] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā Rēzeknes PRPP neatzina pieteikumu, norādot, šādus iebildumus.

[4.1] Pieteikums satur acīmredzamas pretrunas. Pieteicējs atsaucās uz Ceļu satiksmes noteikumu 281.5.punktu, īpaši norādot, ka transportlīdzeklis jāaptur tieši pirms šķērsojamās brauktuves malas, bet tālāk tekstā norāda: „(...) nav noteikts attālums, kur man jāapstājas (...)".

[4.2] Vieta, kurā pēc pieteicēja vārdiem viņš apstājās, lai aprunātos ar *Ļ.K.*, atrodas 10,3 metru attālumā no brauktuvju krustošanās vietas, nevis 5,4 metru attālumā, kā to norāda pieteicējs. 4,9 metri ir attālums no 207.ceļa zīmes līdz brauktuvju krustošanas vietai.

[4.3] Nosakot Ceļu satiksmes noteikumu 281.5.punktā transportlīdzekļa precīzu apturēšanas vietu, likumdevējs jau sākotnēji ir izvērtējis satiksmes bīstamības pakāpi krustojumos, kas apzīmēti ar 207.ceļa zīmi. Tieši tāpēc šādos krustojumos tiek lietota 207.ceļa zīme, nevis 206.ceļa zīme „Dodiet ceļu".

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Papildus norādīja, ka policijas darbiniekiem nebija dots uzdevums kontrolēt konkrēto vietu. Protokols neatbilst likuma prasībām, jo tajā nav ierakstīti liecinieki, pieteicējam netika izskaidrotas viņa tiesības.

[6] Atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, minot Lēmumā norādītos argumentus. Nepiekrita tam, ka policijas darbinieki būtu rīkojušies neatbilstoši

likumam. Vērsa uzmanību uz to, ka transportlīdzeklis bija jāaptur tieši pirms šķērsojamās brauktuves malas.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[8] Pieteicējs ir pārsūdzējis Lēmumu, ar kuru viņam piemērots naudas sods Ls 20 apmērā par LAPK 149.[27]panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Saskaņā ar minēto tiesību normu (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas brīdī) par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 207.ceļa zīmi (transportlīdzekļa neapturēšana), uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam piecu latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam – divdesmit latu apmērā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 281.5.punktu, 207.zīme „Neapstājoties tālāk braukt aizliegts" noteic, ka aizliegts braukt tālāk, neapturot transportlīdzekli tieši pirms stoplīnijas (929.apzīmējums), bet, ja tās nav, – tieši pirms šķērsojamās brauktuves malas. Transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš transportlīdzekļiem, kuri brauc pa šķērsojamo ceļu (...).

Tātad, saskaņā ar minētajām tiesību normām naudas sods Ls 20 apmērā uzliekams transportlīdzekļa vadītājam (izņemot velosipēda un mopēda vadītājam), kurš krustojumā, kas apzīmēts ar 207.ceļa zīmi, nav apturējis transportlīdzekli:

1) tieši pirms stoplīnijas (929.apzīmējums), vai, ja tās nav;

2) tieši pirms šķērsojamās brauktuves malas.

[9] Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus.

[9.1] Rēzeknes PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākā inspektora 2009.gada 21.janvāra administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PB764391 (*lietas 20.lapa, sk. sprieduma [1] punktu*).

Protokola iedaļā „LAPK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi man izskaidroti" pieteicējs norādīja, ka konstatētajam pārkāpumam nepiekrīt liecinieka klātbūtnē, kurš var apliecināt, ka pieteicējs apstājās pie zīmes „stop". Minētajā iedaļā parakstījies *A.K.* un *K.K.*

[9.2] Rēzeknes PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākā inspektora *A.V.* 2009.gada 21janvāra ziņojums (*lietas 21.lapa*), kurā norādīts, ka 2009.gada 21.janvārī kopā ar inspektoru *S.G.* ar dienesta automašīnu pildīja dienesta pienākumus Rēzeknes pilsētā. Ap plkst.8.55 atradās Varoņu ielā pretī namam 25/3. Pamanījis, ka pa Blaumaņa ielu virzienā no Kosmonautu ielas puses uz Varoņu ielas pusi brauc automašīna KIA Sorento, kura piebraucot pie krustojuma neizpildīja 207.ceļa zīmes prasību. Izkāpjot no dienesta automašīnas ar zižļa palīdzību norādīja minētās automašīnas vadītājam apturēt automašīnu. Vadītājs policijas inspektora likumīgo prasību neizpildīja, iegriezās veikala „KlassO" teritorijā, kur apturēja savu transportlīdzekli. Pienākot pie autovadītāja policijas inspektors stādījās priekšā un palūdza uzrādīt dokumentus. Šoferis aizgāja uz servisu, tādējādi kavējot policijas inspektora darbu. Pēc atgriešanās no autoservisa vadītājs uzrādīja automašīnas dokumentus un vadītāja apliecību. Vadītājam *A.K.* tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par LAPK 149.[27]panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu. *A.K.* nepiekrita pārkāpuma konstatējumam, paskaidrojot, ka viņam ir desmitiem liecinieku, kuri pēc tam pierādīs, ka viņš izpildīja ceļa zīmes prasību. *A.K.* uzvedās agresīvi, aizskāra policijas darbinieka godu un cieņu, nosaucot viņu par kukuļizspiedēju. No vietas, kurā atradās policijas darbinieku dienesta automašīna, ir labi pārredzams krustojums.

[9.3] Rēzeknes PRPP Kārtības policijas biroja Satiksmes uzraudzības nodaļas jaunākā inspektora *S.G.* ziņojums (norādīts tikai 2009.gads) (*lietas 22.lapa*), kurā norādīte apstākļi atbilst inspektora *A.V.* ziņojumam, izņemot to, ka nav norādīts par *A.K.* agresīvo uzvedību un policijas darbinieka goda un cieņas aizskārumu.

[9.4] *Ļ.K.* paskaidrojums, ko viņš 2009.gada 18.februārī sniedza Rēzeknes PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietniekam (*lietas 16.lapa*). Paskaidrojumā norādīts, ka 2009.gada 21.janvārī ap plkst.8.00 *Ļ.K.* atradās Rēzeknē, Blaumaņa ielā netālu no krustojuma ar Varoņu ielu, pretī iebrauktuvei mēbeļu darbnīcas teritorijā Varoņu ielā 23, Rēzeknē. Pa Blaumaņa ielu uz Varoņu ielas pusi ar automašīnu KIA Sorento, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, garām brauca *Ļ.K.* pazīstamais *A.K.*, kuram *A.K.* pamāja ar roku un kurš apstājās blakus *Ļ.K.* Notika saruna, kurā *A.K.* teica, ka aizvedīs sievu uz autoservisu un pēc tam atgriezīsies pie *Ļ.K.* Pēc tam *A.K.* turpināja braukt Varoņu ielas virzienā un pagriezās pa kreisi uz Noliktavu ielas pusi. Kad *A.K.* pabrauca garām *A.K.*, liecinieks redzēja, ka viņam iedegās stop signāla ugunis. Turpmākajām *A.K.* darbībām uzmanību nav pievērsis, jo aizgāja uz garāžu.

[9.5] Apstrīdēšanas iesniegums (*lietas 18.lapa*), kurā pieteicējs norāda, ka pēc sarunas ar *Ļ.K.* viņš pārliecinājās, ka izbraukt uz Varoņu ielu var, jo ne no vienas puses transporta līdzekļu nebija, tādēļ pieteicējs turpināja kustību. Policijas darbiniekam, kurš apturēja pieteicēja automašīnu, pieteicējs paskaidroja situāciju, taču policijas darbinieks atteicās klausīties. Uz *A.K.* liecību, ka pieteicējs izpildīja Ceļu satiksmes noteikumu 281.5.punktu, policijas darbinieks atteica, ka *A.K.* ir ieinteresēta persona un nevar liecināt. Uz piedāvājumu aizbraukt pie krustojuma un paņemt *Ļ.K.* liecības, policijas darbinieks atbildēja, ka viņu tas neinteresē.

Pieteicējs uzskata, ka policijas darbinieks ieņemot pozīciju pie „KlasO" veikala iebrauktuves varēja redzēt tikai pašu zīmi un nevarēja redzēt, kas notiek 2-3 m iepriekš.

[9.6] Apstrīdēšanas iesniegumam pievienotā notikuma shēma (*lietas 19.lapa*), kurā parakstījušies *A.K.* un *Ļ.K.*

[9.7] Fototabula ar pieciem melnbaltiem fotoattēliem (*lietas 23.-25.lapas*).

[9.8] Lieciniece *A.K.* tiesas sēdē liecināja, ka ceļa zīmes prasības tika izpildītas, jo apstāšanās bija notikusi. Precīzu pieteicēja apstāšanās pieteicēja nevar pateikt, jo brauca citā automašīnā aiz pieteicēja automašīnas. *A.K.* apstājās vienu reizi.

[9.9] Liecinieks *Ļ.K.* tiesas sēdē liecināja, ka, apstājoties pie mēbeļu uzņēmuma vārtiem, pieteicēja automašīnas priekšgals atradās tieši pirms ceļa zīmes. To, vai pieteicējs vēlreiz apstājās pirms krustojuma, liecinieks neredzēja. Uzskata, ka ceļa zīmes prasība tika izpildīta.

[9.10] Liecinieks *S.G.* tiesas sēdē liecināja, ka policijas darbinieku automašīna atradās vietā, no kuras ir labi pārredzams krustojums un ceļa zīme „Stop", kā arī 5-10 metrus liels attālums pirms zīmes. Norādīja, ka krustojumā, esot ceļa zīmei „Stop" bez stoplīnijas, transportlīdzeklis ir jāaptur tieši pirms brauktuves.

[10] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2009.gada 21.janvārī Rēzeknē, Blaumaņa un Varoņu ielas krustojumā vadīja automašīnu KIA Sorento, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, un viņam bija jāizpilda 207.ceļa zīmes prasības. Tāpat lietā nav strīda par to, ka Blaumaņa un Varoņu ielas krustojumā nav ceļa apzīmējuma – stoplīnijas (929.apzīmējums), tādēļ pieteicējam 207.ceļa zīmes prasības konkrētajā gadījumā nebija jāizpilda, apturot transportlīdzekli tieši pirms stoplīnijas. Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs izpildīja 207.ceļa zīmes prasības citā veidā.

[11] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 281.5.punktu, ja nav 929.apzīmējuma, transportlīdzekli ir jāaptur tieši pirms šķērsojamās brauktuves malas.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.8.punktu, brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Ceļam var būt vairākas brauktuves, kuras norobežotas ar sadalošajām joslām vai barjerām.

Tātad, tiesību normās ir noteikts, ka izpildot 207.ceļa zīmes prasības, transportlīdzeklis ir jāaptur tieši pirms tās šķērsojamā ceļa daļas, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Tiesa par nepamatotu atzīst pieteicēja argumentu, ka Ceļu satiksmes noteikumu 281.5.punkts neparedz attālumu, kur ir jāapstājas un jādod ceļš transportlīdzekļiem, kuri brauc pa šķērsojamo ceļu. Minētais attālums nav noteikts metros, bet gan ar vārdiem „tieši pirms". Tiesību norma apstāšanās vietu nesaista ar 207.ceļa zīmes novietojumu, tādēļ, ja ceļa zīme atrodas kādā attālumā pirms šķērsojamās brauktuves malas, autovadītājam ceļa zīmes prasība ir jāizpilda nevis apturot transportlīdzekli pirms ceļa zīmes, bet gan piebraucot pie šķērsojamā ceļa brauktuves malas un tās tiešā tuvumā apturot transportlīdzekli.

[12] No lietā esošajiem pierādījumiem izriet, ka Blaumaņa ielā 207.ceļa zīme ir novietota nevis tieši pirms šķērsojamā ceļa (Varoņu ielas) brauktuves malas, bet vairāku metru attālumā no tās. Šo faktu apstiprina lietā iesniegtie fotoattēli, tas izriet arī no pieteicēja iesniegtās shēmas. Atbilstoši Lēmumā norādītajam, attālums no brauktuvju krustošanās vietas līdz 207.ceļa zīmei ir 4,9 metri. Izvērtējot šīs ziņas kopsakarā ar iesniegtajiem fotoattēliem, negadījuma shēmu un lietas dalībnieku paskaidrojumiem, kuros minētais fakts netiek apstrīdēts, tiesa atzīst Lēmumā norādīto attālumu no brauktuvju krustošanās vietas līdz 207.ceļa zīmei par ticamu. Pierādījumi par pretējo nav iesniegti.

Tiesa konstatē, ka pieteicējs apturēja transportlīdzekli pie iebrauktuves mēbeļu darbnīcā, kas izriet no liecinieku *Ļ.K.* un *A.K.* liecībām, pieteicēja paskaidrojumiem. Savukārt iebrauktuve mēbeļu darbnīcā atrodas dažus metrus pirms 207.ceļa zīmes. Minētais izriet no apstrīdēšanas iesniegumam pievienotās shēmas, fotoattēliem (attēlā Nr.4 ir redzams, ka ceļa zīmes tiešā tuvumā nav iebrauktuves), tas nav pretrunā ar lietas dalībnieku paskaidrojumiem un liecinieku liecībām. Liecinieks *Ļ.K.* tiesas sēdē liecināja, ka transportlīdzekļa priekšgals atradās tieši pirms zīmes. No liecinieces *A.K.* liecībām un pieteicēja paskaidrojumiem izriet, ka pieteicējs apturēja transportlīdzekli vienu reizi, uzskatot, ka tādējādi ir izpildījis 207.ceļa zīmes prasības.

Tiesa secina, ka pieteicējs nebija apturējis automašīnu pirms šķērsojamā ceļa brauktuves malas, bet gan vairāku metru attālumā no tās. Šis fakts izriet no iepriekš izdarītajiem secinājumiem par transportlīdzekļa atrašanās vietu, kā arī to pierāda administratīvā pārkāpuma protokols un policijas inspektoru ziņojumi, kuros norādīts, ka netika ievērota prasība apturēt transportlīdzekli atbilstoši 207.ceļa zīmes prasībām.

Pieteicējs uzskata, ka apturot transportlīdzekli pirms iebrauktuves mēbeļu darbnīcā lai aprunātos ar paziņu, viņš vienlaicīgi ir izpildījis arī 207.ceļa zīmes prasības, jo automašīna tika apturēta, tas notika pirms šķērsojamā ceļa brauktuves un pirms ceļa zīmes, pieteicējam bija labi pārredzama šķērsojamā ceļa brauktuve. Tiesa minētajam argumentam nepiekrīt. Tiesību normā ir precīzi noteikts, ka automašīna ir jāaptur <u>tieši pirms</u> šķērsojamās brauktuves malas. Tātad, apturot automašīnu vairāku metru attālumā no šķērsojamās brauktuves malas, likuma prasība netiek ievērota. Tiesas ieskatā likumdevējs ir izvērtējis, ka 207.ceļa zīme ir izvietojama tādās vietās, kur satiksmes risks ir pietiekami liels, lai būtu nepieciešams uzlikt autovadītājam pienākumu pilnībā apturēt transportlīdzekli pirms ceļa šķērsošanas. Likumdevējs nav paredzējis autovadītājiem rīcības brīvību izvēlēties veidu, kādā ir izpildāmas 207.ceļa zīmes prasības un pašiem izvērtēt automašīnas apturēšanas attālumu no šķērsojamā ceļa brauktuves malas. Tā kā pieteicējs konkrētajā gadījumā nav ievērojis 207.ceļa zīmes prasības, viņš pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{27}panta

otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu un viņam pamatoti piemērots šajā tiesību normā paredzētais konstantais naudas sods Ls 20 apmērā.

[13] Pieteicējs norāda, ka policijas inspektori sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu nav apzinājuši un norādījuši iespējamos lieciniekus. It īpaši tādēļ, ka pieteicējs bija vērsis policijas darbinieku uzmanību uz to, ka ir personas, kas var liecināt par lietas apstākļiem, proti, *A.K.* un *Ļ.K.*. Tiesa piekrīt pieteicēja norādītajam un atzīst, ka vispusīgi un objektīvi noskaidrojot katras lietas apstākļus amatpersonu pienākums ir apzināt iespējamos lieciniekus un iegūt viņu paskaidrojumus. Liecību ticamības novērtēšana ir veicama tikai pēc liecību iegūšanas.

Tomēr, konkrētajā gadījumā minētais trūkums daļēji tika novērts jau iestādē, jo tika pieņemts un galīgajā Lēmumā izvērtēts *Ļ.K.* paskaidrojums. Savukārt tiesas sēdē noklausoties liecinieku *A.K.* un *Ļ.K.* liecības, tiesa nonāk pie secinājuma, ka liecinieku neuzklausīšana iestādē konkrētajā gadījumā nav novedusi pie nepareiza lēmuma pieņemšanas. Proti, liecinieki nenorādīja tādus apstākļus, kas būtu pamats pieteicēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

[14] LAPK 248.panta piektā daļa noteic, ka protokolu sastādot, pārkāpējam izskaidro viņa tiesības un pienākumus, kas noteikti šā kodeksa 260.pantā, un par to izdara ierakstu protokolā.

Pieteicējs 2010.gada 20.aprīļa tiesas sēdē norādīja, ka viņam netika izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās tiesības (*lietas 31.lapa*). Par to, ka tiesības netika izskaidrotas, tiesas sēdē liecināja arī *A.K.* (*lietas 41.lapa*). Savukārt liecinieks *S.G.* liecināja (*lietas 42.-43.lapas*), ka neatceras, vai konkrētajā gadījumā tika izskaidrotas tiesības, bet parasti tiesības tiek nolasītas vai izskaidrotas. Uz pieteicēja jautājumu liecinieks nevarēja paskaidrot, ko nosaka LAPK 260.pants. Paskaidroja, ka policijā ir nostrādājis 8 gadus, darbu atstājis pirms 6 mēnešiem.

Tiesa konstatē, ka pieteicējs parakstoties protokola iedaļā „LAPK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi man izskaidroti" ir izteicis nepiekrišanu protokolam un norādījis, ka viņš apstājās pie zīmes „stop". Ne protokolā, ne apstrīdēšanas iesniegumā pieteicējs nav norādījis, ka viņam netika izskaidrotas un nebija saprotamas LAPK 260.pantā paredzētās tiesības.

Tiesa atzīst, ka ņemot vērā liecinieku liecības un pieteicēja paskaidrojumus, pastāv šaubas par to, vai policijas darbinieki konkrētajā gadījumā ir izskaidrojuši pieteicējam tiesības un pienākumus, kas noteikti LAPK 260.pantā. Minētās šaubas nav iespējams novērst ar pārliecinošiem pierādījumiem, jo *A.K.*, kura ir pieteicēja sieva, varētu būt ieinteresēta liecināt par labu pieteicējam, lai palīdzētu izvairīties no administratīvās atbildības. Savukārt bijušais policijas darbinieks *S.G.* nevarēja sniegt pārliecinošu atbildi, vai šajā gadījumā tiesības tika izskaidrotas, jo viņš to neatceras.

Izvērtējot iespējamā procesuālā pārkāpuma ietekmi uz lietas iznākumu, tiesa nekonstatē, ka tika pārkāptas LAPK 260.pantā paredzētās pieteicēja tiesības būt uzklausītam un iesniegt pierādījumus. Pieteicējs šīs tiesības ir izmantojis, gan izdarot ierakstu protokolā, gan izsakot savus argumentus apstrīdēšanas iesniegumā, gan pievienojot tam notikuma shēmu, kuru iestāde Lēmumā ir izvērtējusi. Pieteicējs nenorāda, ka tiesību neizskaidrošana ir liegusi realizēt citas pieteicējam LAPK 260.pantā garantētās tiesības. Līdz ar to tiesai nav pamata atzīt, ka procesā tika pieļauti būtiski LAPK 260.pantā noteikto tiesību pārkāpumi. Secināms, ka LAPK 248.panta piektās daļas iespējamais pārkāpums šajā gadījumā nav novedis pie nozīmīgu pieteicēja procesuālo garantiju neievērošanas, jo no lietas materiāliem kopumā ir secināms, ka pieteicējs ir uzklausīts un viņa argumenti iestādē tika izvērtēti pēc būtības.

[15] Apkopojot iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un administratīvā pārkāpuma lietvedībā nav pieļauti būtiski procesuāli pārkāpumi, kuru dēļ Lēmums būtu atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291.pantiem, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rēzeknes pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieka 2009.gada 25.februāra lēmumu „Par apstrīdēto administratīvo aktu administratīvā pārkāpuma lietā 033/PB764391" (2009.gada 21.janvāra administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PB764391), bet *A.K.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis /paraksts/ M.Šļakota

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis_____ M.Šļakota
Rēzeknē, 2010.gada 22.jūlijā